

Zpravodaj

sboru Českobratrské církve evangelické v Hranicích

BŘEZEN – DUBEN – 2015- VELIKONOČNÍ

ÚVODNÍK

Milé sestry a bratři,

velmi nerada bych Vás ošidila o Velikonoční zpravodaj, proto na chvíli odkládám svého malého synka a přemýšlím, co důležitého je třeba sdělit Vám všem. Netřeba připomínat, že vánoční čas se už přehoupl v dobu postní a všichni už nahlížíme do kalendáře kdy letos budou Velikonoce. Sama teď docela intenzivně vnímám, že když se momentálně farářské službě nevěnuji, jak mi některé věci unikají, protože mám hlavu zaneprázdněnou jinými starostmi. Je to dobrá zkušenost opět se vnímat jako řadový člen sboru a vidět, že pro práci ve sboru si musím hledat čas a někdy i chuť. Ale zcela upřímně – na druhou stranu se mi potom všem i docela stýská – dnes už totiž vím, že v Hospodinově blízkosti je člověku dobře. Mám tedy co napravovat a mám i co hledat a vím, že tato předvelikonoční doba je k tomu ideální... P.L.
Kěž na mě sestoupí tvé milosrdenství, Hospodine, i tvá spása, jak jsi řekl. Žalm 119,41

Součástí Zpravodaje je opět **Velikonoční dopis**. Naleznete zde i **složenkou**. Salární příspěvky můžete sboru poskytnout na vystavený doklad i po bohoslužbách v podkruchtí. Kdokoli ze staršovstva bude připraven vystavit Vám doklad a přijmout peněžitou částku!

Sestra Šturalová (pokladní) nebude nějaký čas k dispozici, protože se bude zotavovat po operaci kyčle.

Staršovstvo sboru děkuje Vám všem, kteří si uvědomujete, že provoz sboru by bez finančního a materiálního zázemí nebyl možný!

Výroční sborové shromáždění – se koná v neděli 22. března, bezprostředně po bohoslužbách!!!

Staršovstvo sboru také na tomto shromáždění rádo a ochotně zodpoví všechny Vaše dotazy a nejasnosti týkající se sboru.

SETKÁNÍ FARA A KOSTEL

Bohoslužby jsou pravidelně každou neděli v kostele na Šromotově náměstí v 8.30 hodin

- kazatelé se v současné době spolu s administrátorem sboru střídají

Administrativní den je čtvrtek:

- administrátor M. Zikmund bývá na faře
- každý čtvrtek je od 14 hodin náboženství
- ve čtvrtek bývá také jednou měsíčně schůze staršovstva od 17 hodin
- biblické hodiny jsou nepravidelné, ale bývají také plánovány na čtvrtek a to buď na faře nebo v Bělotině od 17 hodin
- ekumenická setkání probíhají jednou měsíčně ve čtvrtek dopoledne

ADRESA SBORU:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Hranicích, Farní 43, 753 01 Hranice

Číslo účtu **190 304 741 / 0300**

tel. 581 603 537, mob. 604 813 291 – farářka sboru
mob. administr. Marek Zikmund – **605 303 670**

WEBOVÉ STRÁNKY NAŠEHO SBORU A CÍRKVE:

www.ccehranice.estranky.cz

www.e-cirkev.cz

JUBILANTI V BŘEZNU A DUBNU

2.3. Anna Čechová	81 let
3.3. Irma Šmrhová	88 let
21.3. Ludmila Váňová	89 let
24.3. Jiřina Petřeková	68 let
16.4. Alena Mikulášková	83 let

SVATÁ VEČEŘE PÁNĚ

Kalich – kalíšky – nebo obojí?

Ve staršovstvu se v poslední době vedl a stále vede rozhovor nad možností podávat víno při Večeři Páně zájemcům také z kalíšků, se zachováním dosavadního kalicha. Jsou za tím důvody veskrze hygienické, tedy obavy z možného přenášení infekce při používání jednoho kalicha. Ve staršovstvu máme za to, že ač jeden kalich dobře vystihuje společenství kolem vzkříšeného Krista, chceme brát ohled na ty, kterým by přijímání z jednoho kalicha zabraňovalo v účasti na Večeři Páně.

Tato diskuse, spíše „technická“, se časově shoduje s připomínkou 600.výročí od prosazení přijímání pod obojí způsobou, události, která stála u zrodu reformačního hnutí. Právě kalich se stal jeho hlavním symbolem, odkazujícím na obnovu církve podle slov ustanovení samotného Krista. Může se proto zdát, že zaváděním kalíšků se kalicha jako symbolu vzdáváme, případně že se narušuje společenství kolem stolu Páně. Z toho důvodu předkládáme zamyšlení o Večeři Páně z kusého historického, teologického i praktického hlediska, abychom si připomněli, že naše současné debaty nejsou tak úplně nové, a především se pokusili rozlišit podstatné od méně důležitého (s navázáním na Jednotu bratrskou, viz níže). Věříme, že používání kalíšků – se zachováním kalicha – nenarušuje motiv obecnosti při svaté Večeři Páně, které je utvářeno vzájemným smířením, společenstvím kolem stolu, přijímáním téhož vína a chleba jako těla a krve Páně a v prvé řadě nasloucháním jedné zvěsti „pod způsobou“ slova.

Následující text je jen malou sondou do těch kapitol historie, ke kterým se hlásíme, a zároveň dílčí připomínkou osobnosti Mistra Jana Husa, jehož výročí nás bude letos provázet.

Jan Hus a husité

Pro husity v 15. století bylo na prvním místě svobodné kázání Božího Slova. K tomu připojili požadavek vysluhovat při Večeři Páně chléb i víno podle ustanovení samotného Ježíše. Vysluhování Večeře Páně chlebem i vínem prosazoval Husův přítel Jakoubek ze Stříbra. Zjistil, že vysluhování Večeře Páně laikům pouze chlebem (podjednou) církev zavedla teprve v posledních dvou stoletích. Jakoubek podnítil podávání chleba i kalicha v pražském kostele u Martina ve Zdi.

10. března 1417 vydala pražská univerzita svou deklaraci, která schvaluje vysluhování „pod obojí způsobou“. To bylo později zařazeno jako druhý požadavek mezi čtyři pražské artikuly z roku 1420 a zní takto: „*Druhé, aby svátost těla a krve Boží byla svobodně dáována podle ustanovení a přikázání Spasitele pod oběma způsoby chleba a vína všem věrným křesťanům, jimž hřích smrtelný nepřekážá.*“ Kalich se tak stal symbolem, znakem husitského hnutí.

Sám Jan Hus přitom původně podávání podobojí způsobou neprosazoval, naopak byl stoupencem toho, aby laici víno z kalicha nepřijímali. Kladl důraz na důstojnost přijímání svaté Večeře Páně. Není rozhodující, jak často se přijímá. Jen když se přijímá důstojně, je duše nasycena, posílena a potěšena. Této důstojnosti lze dosáhnout tehdy, když si věřící vezmou k srdci kázání, aby pochopili evangelium. V tom se opíral o papeže Řehoře 1. (596-604), že kázání je třeba přijímat stejně pečlivě jako účast na Večeři Páně.

Hus tedy odmítal laický kalich. Jako důvod uváděl, že věřící neumějí opatrně pít. Nebyly to tedy důvody dogmatické, nýbrž spíše hygienické. V tom nebyl sám. Např. Mikuláš z Dinkelsbühlu, teolog kostnického koncilu uvádí výlučně hygienické a estetické důvody proti laickému kalichu při přijímání. Podle něj by mohlo umenšit úctu oltářní svátosti:

- když by byla svatá krev přenášena z místa na místo, např. k nemocným;
- když by se vousy mužů do Kristovy krve namočily;
- když by před tím mnoho lidí z kalicha pilo, např. nemocní, těhotné ženy apod.

Ještě v říjnu 1414, když se Hus vypravoval na kostnický koncil, píše Jakoubkovi ze Stříbra: „*Milý Kubo, nekvap s tím, až se já, dá-li Bůh, vrátím, chci s tím pomoci.*“ V té době ostatně v církvi dosud neexistovalo žádné dogmatické rozhodnutí, že laici jsou vyloučeni z přijímání z kalicha. Jan Hus až při svém pobytu v Kostnici došel k tomu, že i laici by měli přijímat Kristovu krev pod způsobou vína, a to s odvoláním na biblická místa u Mt 26,16; Mk 14 a 1Kor 11,23. Také se odvolává na papeže Gelasia 1. (492-496), který nařídil přijímání kalicha i laikům – přijímání svaté Večeře Páně pod obojí způsobou vyjadřuje, že chleba patří tělu, víno duši. Tím se zdůrazňuje, že Kristus přijal tělo i duši přijímajícího. Ačkoliv podle tehdejšího i současného pojetí jsou tělo a krev Kristovy přítomny v obou způsobech svátosti, přece jen Ježíš neustanovil přijímání VP pod obojí způsobou bezdůvodně.

Hus, byv žádán pražskými přívrženci o stanovisko, nejprve radil k opatrnosti: pro laický kalich by mělo být svolení od arcibiskupa. Teprve dva týdny před svou smrtí Hus vyslovil s kalichem souhlas: „*Nyní koncil odsuzuje podávání kalicha laikům jako omyl... Hle, co je to za zlobu, označit přikaz Vykupitelův za omyl!*“ Přesto podle Husa se církev přiblíží pojetí prvotní církve především kázáním a šířením Božího slova.

Celý článek naleznete na webových stránkách našeho sboru – připravil farář Marek Zikmund